

Formaal, jeg her har omtalt; thi de have ikke altid været i Flertal, men i alle de Kommuner, hvor de have været i Flertal, have de ikke alene sørget for at faa Bevillingerne gennemførte, men de have ogsaa søgt at faa dem øgede Aar for Aar. Og naar de ikke ere blevne saa store, som det kunde være ønskeligt, er det, fordi Højre i Reglen har siddet der i Kraft af den privilegerede Valgret og har kunnet nedstemme eller i hvert Fald i høj Grad modificere de Forslag, Demokratiet er fremkommet med. Men jeg skal anføre nogle Eksempler fra Folketingstidenden for 1901.—02 af de Bilag, som ledsage Udvalgsbehandlingen angaaende de Forslag om Understøttelse for de arbejdsløse, der da bleve fremsatte. Der oplyses det, at i Aalborg, hvor Socialdemokraterne og Venstre ere rykkede ind og ere komne Højre nær paa Livet, ydes der et Tilskud fra Kommunen paa 2,500 Kr., i Aarhus ydes som allerede omtalt 6,500 Kr. foruden Tilskud til andre Foreninger og Institutioner af lignende Art, i Hillerød, hvor Socialdemokratiet og Venstre ligeledes ere rykkede ind, ydes 400 Kr., i Horsens, hvor det samme er Tilfældet, 1,700 Kr., i Silkeborg 1,700 Kr., i Helsingør 1,200 Kr., i Kolding 2,000 Kr., i Esbjerg 2,500 Kr. og i Varde 500 Kr. I Modsætning hertil kommer f. Eks. den By, som desværre — fra mit Partis Standpunkt — er repræsenteret af to Højremænd, Odense, en By, som sikkert ikke er mindre velstaaende end Aarhus, den yder ikke en Øre til de fri Fattiggasser. Gentagne Gange ere de fri Fattiggassers Bestyrelser komne til denne Bys Kommunalbestyrelse og have anmodet om Hjælp til de fri Fattiggasser, og Gang paa Gang have de faaet Afslag. Det skulde glæde mig, om det ærede Medlem vilde anvende noget af den Indflydelse, han raader over mellem sine Meningsfæller i Odense, til i alt Fald at forklare dem, hvor nødvendigt det er, at de gøre noget i den Retning, om ikke for andet saa for, at han senere hen her i Tinget, hvis disse Spørgsmaal komme paa Tale, kan henvise til, at nu har Odense Byraad, der er et Højrebyraad, gjort noget. Men nu giver Odense intet. Jeg nævner kun ganske enkelte Kommuner og tager nogle af de største. Kalundborg giver heller intet, Næstved heller ikke, Middelfart heller ikke, Svendborg og Nykøbing heller ikke, Nakskov heller ikke og Præstø heller ikke. Jeg kunde anføre Snese af Bykommuner eller i hvert Fald det store Flertal af de Kommuner, hvor Højre endnu sidder som

eneraadende eller til Dels eneraadende, hvor man slet ikke har haft Øjet aabent for denne store Sag. Det er i Reglen Tilfældet, at de Landsogne, der ligge nær op til Byer, hvor Højre endnu er ved Magten, give ret betydelige Tilskud til de fri Fattiggasser. Jeg skal saaledes nævne, at Storeheddinge Landsogn giver 400 Kr. til den fri Fattiggasse — det er ogsaa Venstremænd, der her sidde i Bestyrelsen — medens Storeheddinge Byraad ingenting giver. Thisted Landsogn giver 400 Kr., men Thisted Byraad giver intet til de fri Fattiggasser. Men for øvrigt er det vistnok overflødigt over for dette høje Tings Medlemmer at konstatere, at Højre over alt, hvor det har staaet for Styret i de kommunale Anliggender, i det længst mulige har modsat sig enhver Bevilling, der sigtede til effektivt ikke alene at lindre Nøden, men virkelig at rejse de Folk op, der modtog Hjælp, saaledes at de kunne føle sig som fri og hæderlige Borgere i Samfundet.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Aarhus Amts 4de Valgkreds Ordet.

J. Nielsen: Jeg skal kun gøre den ganske lille Bemærkning til det ærede Medlem, som nu satte sig, at jeg har i Dag slet ikke talt om Kjøbenhavn.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds Ordet.

Borgbjerg: Det ærede Medlem fra Løvel (A. Nielsen) kunde ikke forstaa min Sammenligning af det, der her er Tale om, med Statssubventionen til „Det forenede Dampskibsselskab“. Han sagde, at det kunde ikke gaa an at støtte Fagforeningerne til Løsning af den sociale Opgave, som Kampen mod Arbejdsløsheden er, thi derved ville vi ogsaa indirekte komme til at støtte dem i deres Strejke- og Lock-outkampe med Arbejdsgiverne. Jeg siger, at det Ræsonnement er falsk. Saa kunde vi med lige saa stor Ret fra vor Side sige: Hvor kan Staten saa støtte „Det forenede Dampskibsselskab“ med en Statssubvention, ganske vist ikke til at slaa Havnearbejdere og Søfyrbødere og Sømænd med, men en Bevilling, der dog, det maa det ærede Medlem indrømme, støtter og styrker „Det forenede Dampskibsselskab“ baade moralsk og materielt. Det gør denne Bevilling faktisk. Hjælpe